

Blaðlestur

KANNINGIN, sum varð almanna-kunngjörd í Sjónvarpinum í farnu viku um føroysku bløðini, var sera áhugaverd. Ikki minst fyri okkum, sum starvast á Sosialinum. Nú skal slík kanning sjálvsagt takast við einum fyriveri, men hon gevur okkum so eina hóming av, hvørji bløð føroyingar lesa.

SAMBÆRT kanningini liggur Dimmalætting so klárt og greitt á odda. Hetta vistu vit frammanundan, tí blaðið hevur longstu traditiónina at koma út og hevur leingi havt eina monopollíknandi stöðu. Umframt at hon hevur verið alment kunngerðarblað alt tað vit vita um, so hevur blaðið eisini verið tað mest eftirspurda lýsingablaðið. Sambært kanningini, so lesa umleið 78% Dimmalættingina. Hetta má sigast at vera sera høgt tal. Við øðrum orðum kann blaðið næstan ikki fáa betri undirtøku enn tað fær í dag.

NAKAÐ væl aftan fyri Dimmalætting kemur so Sosialurin við umleið 38%. Hóast hetta er nógv minni enn talið fyri Dimmalættingina, so má kortini sigast, at undirtøkan, Sosialurin fær millum lesararnar er rætti-

liga stór. Tá so hugsað verður um, at blaðið harafturat kemur út fimm ferðir um vikuna, so er greitt, at tað verða seld nógv bløð íalt hvørja viku. Á triðja plássinum kemur so Dagblaðið við umleið 21%. Og sum nr. 4 koma so Oyggjatiðindi. Kanningin er gjørd, áðrenn Fjurtandi kom út aftur, so hann er ikki við í yvirlitinum.

AT munurin millum Sosialin og Dagblaðið skuldi vera so stórur man helst koma óvart á onkran, tí Dagblaðið við táverandi blaðstjóra, Óla Breckmann, hevur gjørt rættliga nógv vart við seg í orðaskiftinum. Tølini fyri blaðið sýna so, at tað eftir øllum at døma er ikki hetta, sum dregur nýggjar lesarar til sín. Sosialurin hevur heilt bevið valt tíðindalinjuna og hava vit við okkara fimm daga útgávu roynt at gera blaðið til eitt tíðindablað burturav — sjálvandi við øðrum tilfari eisini, sum hoyrir einum tíðindablaði til.

EFTIR okkara tykki er tað júst tíðindalinjan, sum stendur fyri økta áhuganum fyri blaðnum. Vit fara tí at halda fram á hesum bógvi og vóna, at vit longu í komandi ári kunnu rækka longur út kring landið við okkara tíðindaflutningi. Vit ásanna, at føroysk bløð í alt ov litlan mun

hava »dekkad« bygdirnar og plássini uttan fyri Havnina. Føroysku bløðini hava verið, og eru tað framvegis, ov nógv havnarbløð. Hetta er ein múrur vit vilja bróta niður. Tí fara vit at leggja alsamt størri dent á tíðindi úr øllum heraðshornum í oyggjalandi okkara.

AT eitt blað sum Oyggjatiðindi liggur heilt niðri á 14% av lesaraskaranum hava vit onga viðmerking til. Tað má vera teirra høvuðspína. Hvi so fá fólk lesa blaðið, sum kanningin hjá sjónvarpinum vísir, má so vera til sjálvranssakan hjá blaðnum.

TAD stendur greitt, at eingin eigur at kenna seg alt ov tryggan á blaðmarknaðinum. Einasti máti fyri at kunna yvirliva er at gera eitt enn betri blað. Ikki bara í dag og í morgin, men allar teir komandi útgávdagarnar. Hetta setir tí sera stór krav til bæði journalistar og annars starvsfólkið alt. Og ikki minst til leiðsluna.

VIT kunnu so ikki annað enn vera fegin um, at Sosialurin nú liggur klárt og greitt á einum 2. plássi. Hóast langt er til at rækka sama stöði sum Dimmalættingin er á, so halda vit, at munurin millum hesi

bæði størstu bløðini í Føroyum er minkaður nakað. Hjá Dimmuni er næstan eingin vegur frameftir, tá hugsað verður um at økja um upplagið, so stóran lesaraskara hevur blaðið longu. Men fyri okkum á Sosialinum er hetta aðalmálið, sum vit miðvíst arbeiða fram ímóti. Tess fleiri lesarar, tess betri økonomi, og tess betri økonomi, tess betri blað.

ANNARS sær tað ikki mæteri út enn at Dimmalætting, sum higartil hevur havt eina monopollíknandi stöðu í blaðheiminum, er farin at taka eitt nú Sosialin meira alvorliga — ja, at meta blaðið sum ein konkurrent. Og tað kunnu vit bert fegnast um. Sosialurin hevur nú í fleiri ár prentað veðurtíðindi og føðingar í blaðnum. So gott tilfar heldur Dimman hetta nú vera, at hon eisini er farin at taka sum tættir upp. Hon er við øðrum orðum farin at konkurrera við Sosialin — ella hon er farin at meta tað sum gott tilfar, sum Sosialurin nú hevur verið einsamallur um í fleiri ár. Og tað kunnu vit ikki siga Dimmuna ringa fyri. Hon skal vera hjartaliga vælkommin at bjóða Sosialinum av. Vit fara so at royna at liva upp til vaksandi sölutølini og vóna, at vit longu í 1992 kunnu bjóða alsamt fleiri lesarum blað okkara.

sosigaley

Dimmalætting
YGGJA
TÍÐINDI

DAGBLAÐIÐ

TRUKA
KRUSKA

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLJÓÐ

Dimma við góð-ynskjum

Dimmalætting skrivur leygardagin í oddagrein um tann týnding fjarfiskiskapurin hevur havt og framvegis hevur fyri okkum. Blaðið vísir á, at hóast vit hava mist nógv rættindi á fjarleiðum, so hevur fiskur vit fáa frá øðrum framvegis stóran týnding, og her nemur blaðið so serliga við kvotuna vit fáa frá íslendingum.

”Selv om den oprindelige kvote er indskrumpet, så den nu er nede på omkring halvdelen af, hvad den var i 1976, har den

været af stor betydning for de fartyers drift, som har fået tildelt andel af den, og kvoten har fra færøsk side også været påskønnet som den venskabelige islandske gestus, den er.”

Blaðið skrivur víðari, at tað nú ljóðar at íslendingar eru samdir um at taka kvotasprungingina við føroyngar til nýggja viðgerð við tí endamáli at minka føroysku veiðukvotuna enn einaferð.

Dimman vísir á, at tað verður torført hjá landsstýrinum at fáa eins góðar avtalur sum tær, ið hava verið galdandi og leggur afturat:

”Herfra skal der dog følge alle gode ønsker for vore forhandlere om det bedst mulige resultat, men situationens alvor understøtter, hvor livsnødvendigt det er, at landsstyret søger kontakt med erhvervslivet og nu går i gang med at gøre noget effektivt for fiskebestandens vækstmuligheder i hjemlige farvande.”

Blaðið skal hava rætt í tí, at tað fyriliggja torførar samráðingar við onnur lond um fiskirættindi. Vit kunnu so bert vóna, at okkara samráðingarmenn hava hegni til at fáa líkinda avtalur. Men stór-an týnding hevur tað so

eisini, at vit royna at gera okkurt munagott fyri at fáa okkara egnu fiskastovnar at nærast aftur. Hugaligt at síggja, at eisini Dimmalættingin, málagnid hjá sambandsfólki/flokki, eisini ynskir okkara landsstýrið og samráðingarmennum góða cydnu. Tað hevur ikki júst verið gott látn í tí blaðnum, men sum tíðirnar eru, so fáa tær sjálvt erkafíggingar at samstarva og koma við uppbyggjandi kritikki, og tað kann bara vera gott.

Føroyar til HM

Føroyar skulu nú til at spæla fótbólt á altjóða stöði. Vit hava longu roynt okkum í EM-kappingini, men komandi ár fara vit so eitt stíg víðari og skulu vera við í heims-meistarakappingini fyri fyrstu ferð. Lutakastið um hvørji lond vit skulu spæla móti varð í New York sunnudagin. Vit skulu spæla móti Belgia, Wales, Cypren, Tjekkoslavakia og Rúmenia. Hetta var nú ikki júst tað, sum mong fótbólts hugað her heima høvdu vónað. Ynskið hevur verið at fáa okkurt meira kent fótbóltsland at dystast móti eitt nú Ongland, Italia ella Frakland. Hesi lond høvdu ivaleyst givið nakað væl í ”kassan”, tá vit høvdu heimaðystir. Nú er so vandi fyri, at heimaðystirnir ikki gerast nukur kassasucces. Men hinvegin so eiga vit kortini at fegnast um, at tað ikki eru heimsins bestu fótbóltslond vit skulu dystast móti. At vit

skulu mæta Cypren og Wales gevur okkum møguleikan at sleppa um ikki snikkaleysir so eitt sindur betri frá kappingini. Kanska vit fáa okkurt stigið. Nú er avgerðin so fallin. Vit skulu vera við í HM fyri fyrstu ferð og vit vita, hvørji lond vit skulu mæta. Nú er at fara undir venjingarnar og taka hetta í fullum álvara. Helst skuldi hepnar lut-tøka okkara í EM slóðað fyri einum hampuligum úrsliti við VM eisini. Givið er so tað, at vit við hesi luttøku kunnu gerast meira kend kring heiminn. Vónandi kann hetta so ”smitta” av uppá okkara útflutnings-møguleikar í framtíðini eisini.

**Minnist til
haldaragjaldið!**